

Program

8:30 – 9:00

Prezence účastníků

9:15 – 9:35

Úvodní slovo

9:40 – 10:25

Keynote - Ivo Jirásek

Tělo, duše, duch... a není to málo? Transpersonální aspekty rozvoje odolnosti a lidského rozkvětu.

10:25 – 10:40

Diskuse po příspěvku

10:40 – 10:55

Přestávka na kávu a volnou diskusi

10:55 – 12:30

První blok příspěvků

Lucie Komza - Jak zkoumat zvědomení ve výchově?

Fenomenologický metodologický rámec dialogu.

Petr Soják - Mapa vnitřní motivace aneb Jak

studenti FSpS hledají a ztrácejí smysl

Kamila Němečková - Nová kosmologie a návrat

spirituality: jednota těla, duše a ducha v perspektivě

post-materialistické vědy.

Miroslava Jirásková - Ctnosti v praxi: Co o výchově

charakteru říkají rodiče a učitelé.

12:35 – 14:00

Oběd

(není zajištěn v rámci konference)

14:00 – 15:10

Druhý blok příspěvků

Petra Dražanská - Od spirituální gramotnosti k využití nejnovějších AI technologií a zpět.

Jiří Hala - Transracionální aspekty reflexe ve zkušenostním učení.

Alžběta Halušková - Zdroje smyslu života ve sportu: možnosti využití dotazníku Sources of Meaning and Meaning in Life Questionnaire v různých sportovních prostředích.

15:15 – 15:45

Přestávka na kávu,
výběr témat do diskusních skupin.

15:50 – 17:00

Diskusní skupiny

17:00 – 17:40

Výstupy diskusních skupin

17:40 – 18:40

Performance – umělecký příspěvek

Kosek Petr, Cupal Dominik, Křivánková Anna,
Lorenzová Anne-Marie, Olšan Martin, Vašínková Jana
Playback divadlo jako reflektivní nástroj

18:40 – 19:00

Závěrečné slovo

19:00

Neformální posezení

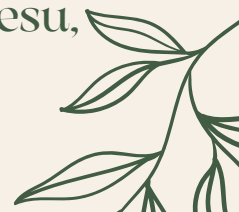
Anotace

Lucie Komza

Jak zkoumat zvědomení ve výchově?

Fenomenologický metodologický rámec dialogu.

Příspěvek představuje teoreticko-metodologický rámec dialogu pro zkoumání zvědomení ve výchově. Vychází z fenomenologického pojetí vědomí Maurice Merleau-Pontyho, které chápe vědomí jako vtělené, předreflexivní a vztahové, a z interpretativní fenomenologické analýzy (IPA) jako přístupu zaměřeného na porozumění prožité zkušenosti. Pozornost je věnována otázce, jak lze metodologicky uchopit proces, v němž se pedagogická zkušenost, původně žitá a implicitní, stává postupně vědomou a reflektovanou. Dialogický rozhovor je zde chápán nikoli pouze jako technika sběru dat, ale jako prostor, v němž se zvědomení může uskutečňovat prostřednictvím společného naslouchání, zpomalování a reflexe zkušenosti. Fenomenologické pojetí zkušenosti přitom umožňuje nahlížet výchovu jako dění, v němž se neoddělitelně propojuje tělesné jednání, vnitřní prožívání a hledání smyslu, tedy roviny, které lze tematizovat jako tělo, duši a ducha. Metodologický rámec je pojímán jako kreativní a otevřený způsob vedení výzkumného dialogu, který umožňuje zachytit smysl pedagogického jednání dříve, než je uchopen pojmově. Příspěvek otvírá širší otázky po možnostech zkoumání výchovy jako procesu, který se dotýká lidskosti, smyslu a přesahu

Anotace

Petr Soják

Mapa vnitřní motivace aneb Jak studenti FSpS hledají a ztrácejí smys

Studenti na FSpS nejsou motivováni jen k výkonu, ale často hledají vnitřní důvody: osobní růst, zdraví, autenticitu, filosofii pohybu, komunitu."

- Jaké podoby má vnitřní motivace u studentů sportovních oborů (flow, růstová identita, osobní poslání)?
- Modely vnitřní motivace jako propojení tělesné, emoční a duchovní úrovně nejen v každodenní zkušenosti studia a pohybu?
- Jak pedagoga ovlivňuje to, zda rozvíjí motivaci skrze výkon, či skrze smysl?
- „Kdy jsem naposledy dělal něco jen z vnitřního přesvědčení?“
- Diskuze o tom, jak lze tuto mapu využít v pedagogické praxi.

Anotace

Kamila Němečková

Nová kosmologie a návrat spirituality: jednotu těla, duše a ducha v perspektivě post-materialistické vědy

Současná civilizační krize je zároveň krizí kosmologie – obrazu reality, v němž moderní člověk chápe své místo ve světě. Redukcionistické paradigma dlouhodobě oddělovalo tělo, psychiku a ducha a redukovalo vědomí na produkt mozku. Nové směry v postmaterialistické vědě, filozofii vědomí i některých interpretacích současné fyziky však otevírají hypotézu, že vědomí může být základním aspektem reality. V tomto světle lze lidskou spiritualitu chápat nikoli jako kulturní konstrukt, ale jako antropologickou konstantu souznící s původními duchovními tradicemi: jako přirozený proces probouzení vědomí. V kontextu této kosmologické perspektivy bude důraz kladen na integraci psychospirituální práce s osobním příběhem, tělesně orientovaných terapeutických přístupů a kontemplativních praktik. Předložený integrační model naznačuje, že jednotu těla, duše a ducha tak není pouze metafyzickou ideou, ale může být praktickou mapou lidského zrání a kulturní evoluce. Postmaterialistické paradigma zároveň otevírá nové rámce pro oblast vzdělávání, zejména vzdělávání dospělých, kde se jako klíčové ukazuje propojování kognitivního poznání s osobní zkušeností, tělesným prožíváním a existenciálním smyslem.

Anotace

Miroslava Jirásková

Ctnosti v praxi: Co o výchově charakteru říkají rodiče a učitelé

Výchova charakteru není nový předmět ani jednorázová aktivita. Je to způsob, jakým škola žije. Prezentace ukáže, které ctnosti rodiče a učitelé považují za klíčové pro rozvoj dětí (zejména slušnost, dobrý úsudek, sebejistotu a zvědavost) a jakými způsoby podle nich škola může přirozeně podporovat jejich růst. Opírám se o aktuální data ze sociologického výzkumu mezi rodiči a pedagogy i o zkušenosti z práce s budoucími učiteli. Zaměřím se na rozdíly v očekáváních, na nejčastější bariéry a na drobné situace, které v běžném školním dni tvarují charakter žáků i dospělých. Smyslem příspěvku je ukázat, že ctnosti se nevyučují formulí, ale každodenní přítomností a kultivovaným školním prostředím, ve kterém mají děti prostor k růstu jako osobnosti.

Od spirituální gramotnosti k využití nejnovějších AI technologií a zpět

Příspěvek se zabývá paradoxní souvztažností mezi rozvojem spirituální gramotnosti, využíváním nástrojů umělé inteligence a proměnou role lektora v kontextu současného transformačního vzdělávání. Autorka vychází z vlastní zkušenosti s tvorbou specializované AI instance, jejíž příprava vyžadovala explicitní formulaci hodnot, přesvědčení a metodických přístupů – toho, co lze označit jako „životní systemprompt“ každého lektora a průvodce.

Příspěvek sleduje tři vzájemně propojené roviny. První rovinou je proces destilace know-how, kdy převod osobní odbornosti do strukturované podoby pro AI funguje jako zrcadlo umožňující vědomou sebereflexi lektora. Druhou rovinou je koncept dvojité hyperpersonalizace jako nového standardu ve vzdělávání, kterému nemůže lektor konkurovat, protože AI umožňuje zjišťovat nejen co se student v daném momentu potřebuje učit, ale zároveň jak se to právě teď potřebuje učit, a tuto kombinaci mu v reálném čase dodávat. Vzdělávání tak přestává být přípravou pro budoucnost a stává se odpovědí na aktuální potřeby, přičemž vlastní motivace studentů se stává přirozeným motorem. Třetí rovinou je pak tedy klíčová otázka nové role lektora. Pokud AI dokáže připravovat učební podklady na míru rychleji a přesněji, co zůstává výlučně v rukou člověka? Tato otázka se v dějinách vzdělávání nikdy předtím neotevírala s takovou naléhavostí ani s takovými možnostmi být pro druhého přítomen jako člověk, jako průvodce nikoli pouze jako autorita.

Příspěvek tak nabízí pohled na AI nikoliv jako na hrozbu, ale jako na neočekávaný katalyzátor hlubšího sebepoznání lektora, nový standard personalizace učení, který vybízí k převzetí zodpovědnosti za vlastní vzdělávání a zároveň jako příležitost k návratu spirituální dimenze a plné lidské přítomnosti do oblasti výchovy a vzdělávání. V době, kdy AI přebírá roli poskytovatele informací a obsahu, se totiž otevírá prostor pro to nejdůležitější: abychom se konečně učili naslouchat svému vnitřnímu vedení jako té nejvyšší autoritě!

Anotace

Jiří Hala

Transracionální aspekty reflexe ve zkušenostním učení

Jaké aspekty přesahující racionální diskusi vstupují do procesu reflexe? Na co se můžeme jako facilitátoři reflektivního procesu zaměřit kromě samotné formulace otázek?

Tato úvaha vychází z mé osobní praxe instruktora a lektora zážitkové pedagogiky a zkušenostního učení, doplněná o poznatky ze studia andragogiky a rekreologie. Zaměřuje se na rozšíření pohledu na reflexi tak, aby zahrnovala nejen racionální, ale i další proměnné, které obohacují a prohlubují proces učení a rozvoje.

Anotace

Alžběta Halušková

Zdroje smyslu života ve sportu: možnosti využití dotazníku Sources of Meaning and Meaning in Life Questionnaire v různých sportovních prostředích

Průspěvek se zaměřuje na otázku, jakým způsobem může sportovní prostředí přispívat k utváření a prožívání smyslu života. V centru pozornosti bude představen psychologický nástroj Sources of Meaning and Meaning in Life Questionnaire (SoMe), vytvořený Tatjanou Schnell, který umožňuje systematicky zkoumat různé zdroje smyslu života a jejich vztah k celkové smysluplnosti, existenciální krizi či indiferenci.

Dotazník SoMe identifikuje široké spektrum potenciálních zdrojů smyslu života, jako je například společenství, výkon, morálka, transcendence, kreativita, či soulad s přírodou. Tyto dimenze umožňují nahlížet lidské jednání nejen z perspektivy výkonu či kompetence, ale také z hlediska hlubších existenciálních motivací.

V rámci průspěvku bude diskutováno, jak lze tento nástroj aplikovat ve sportovním kontextu a jaké možnosti nabízí pro zkoumání vztahu mezi sportovní zkušeností a smyslem života. Průspěvek tak otevírá širší otázku, jak lze sport chápat nejen jako oblast fyzické aktivity nebo soutěžního výkonu, ale také jako prostor, v němž se mohou propojovat dimenze těla, duše a ducha a v němž může člověk hledat a nacházet zdroje smysluplného života.

Anotace

***Kosek Petr, Cupal Dominik, Křivánková Anna ,
Lorenzová Anne- Marie, Olšan Martin,
Vašínková Jana***

Playback divadlo jako reflektivní nástroj.

Divadelní představení

Playback divadlo je formátem komunitního divadla, které se zaměřuje na sdílení příběhů členy diváků (komunity) a jejich následné divadelní transformaci. Playback divadlo vytvořili v 70. létech minulého století Jonathan Fox a Jo Salas, a od té doby se aktivně využívá po celém světě jako nástroj pro tvorbu komunit, mediaci konfliktů, v terapii a jako způsob zpracovávání témat v podobě art based research. V tomto konkrétním případě využijeme formát playback divadla jako nástroj pro reflexi a integraci pocitů a vzhledů ze samotné konference.

Během představení vystoupí absolventi dvousemestrálního kurzu playback divadla vyučovaného na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého.